

Źródła wiedzy studentów z zakresu seksualności i ich ocena oraz oczekiwania w tym zakresie

Paulina Jabłońska¹, Magdalena Nieckula², Beata Naworska³, Alicja Duda², Agnieszka Droszol-Cop³

¹ Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu

² Instytut Nauk o Zdrowiu: kierunek pielęgniarstwo, Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu

³ Katedra Zdrowia Kobiety, Wydział Nauk o Zdrowiu w Katowicach, Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach

Jabłońska P, Nieckula M, Naworska B, Duda A. Źródła wiedzy studentów z zakresu seksualności i ich ocena oraz oczekiwania w tym zakresie. Med Og Nauk Zdr. 2018; 24(2): 142–146. doi: 10.26444/monz/91631

Streszczenie

Wprowadzenie i cel pracy. Seksualność to jeden z elementarnych aspektów życia człowieka. Istotny wpływ na kształtowanie postaw wobec seksualności ma prowadzenie edukacji seksualnej. Edukacja ta powinna trwać przez całe życie i być powszechnie dostępna. Nadrzędnym celem pracy była ocena wiedzy studentów wybranych uczelni w zakresie seksualności, a także analiza źródeł pozyskiwania tej wiedzy i poznanie oczekiwań w tym zakresie.

Materiał i metody. Badaniem objęto populację studentów kierunków medycznych (pielęgniarstwo, położnictwo, fizjoterapia, ratownictwo medyczne, kosmetologia) Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Targu oraz Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach, w wieku 18–25 lat. Do badania zakwalifikowano łącznie 1011 studentów. Narzędzie badawcze stanowił samodzielnie opracowany kwestionariusz badawczy.

Wyniki. Głównym źródłem informacji w zakresie seksualności dla badanych były środki masowego przekazu. Przekazane informacje z zakresu edukacji seksualnej były wystarczające dla ankietowanych zarówno z Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Targu, jak i ze Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach. Zdaniem badanych za edukację seksualną powinni odpowiadać przede wszystkim rodzice.

Wnioski. Pierwsze informacje z zakresu seksualności najczęściej przekazywali studentom rodzice, jednak podstawowe źródło wiedzy w tym zakresie stanowiły dla nich środki masowego przekazu. Studenci obu uczelni wskazywali na braki w obrębie wiedzy obejmującej różne aspekty seksualności. Młodzi dorośli z Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach wcześniej niż studenci z Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej otrzymują edukację seksualną. Studenci z obu uczelni oczekują większego zaangażowania rodziców w edukację seksualną.

Słowa kluczowe

edukacja seksualna, studenci zawodów medycznych, seksualność

WPROWADZENIE

Seksualność stanowi kluczowy aspekt istnienia człowieka i dotyczy: płci, tożsamości i ról płciowych, orientacji seksualnej, erotyzmu, przyjemności, intymności oraz prokreacji. Istotny wpływ na kształtowanie postaw dzieci i młodzieży wobec seksualności ma prowadzenie edukacji seksualnej [1].

Edukacja seksualna definiowana jest jako „Dostosowany do wieku i kultury sposób nauczania o płci i związkach, dostarczający dokładnych, realistycznych, nieosądających informacji. Edukacja seksualna zapewnia osobie możliwość poznawania i badania własnych wartości i postaw, umożliwia zdobycie umiejętności podejmowania decyzji, komunikowania się i zmniejszenia ryzyka w odniesieniu do wielu aspektów seksualności” [2].

Edukacja seksualna jest realizowana w ciągu całego życia człowieka. Zgodnie z zaleceniami Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) ma na celu uczyć, że seksualność jest naturalną częścią życia człowieka, przejawia się w aspekcie biologicznym, fizycznym, a także psychologicznym i emocjonalnym, może dać obu stronom satysfakcję, ale jednocześnie wiąże się z pewnymi zagrożeniami (np.: niechciana ciąża, infekcjami przenoszonymi drogą płciową) [3].

Polski system edukacji przewiduje zajęcia z zakresu wiedzy o życiu seksualnym człowieka na różnych etapach edukacji szkolnej. Zajęcia te realizowane są najczęściej w ramach przedmiotu wychowanie do życia w rodzinie (WDŻ). Jednak jak wynika z prowadzonych badań, w polskich szkołach edukacja seksualna nie jest właściwie realizowana. Podstawowy zarzut, jaki pojawia się pod adresem wyżej wspomnianych zajęć wskazuje, że zajęcia te prowadzone są przez osoby niekompetentne [4], rzadko też poruszane są na nich tematy istotne z perspektywy edukacji seksualnej, tj: budowa ciała własnej płci (13,8%), budowa ciała płci przeciwnej (8,2%), dojrzewanie (12,5%), higiena intymna (4,2%), seksualność (6,9%), antykoncepcja (11,9%), choroby przenoszone drogą płciową, profilaktyka zdrowia seksualnego (5,8%), przemoc seksualna i asertywność (1,2%) [5].

Analiza dostępnych badań wskazuje, że 72,9% młodych ludzi (w wieku 16–22 lat) jest zdania, że wiedzę dotyczącą seksualności powinni przekazywać członkowie rodziny [6]. Jednak często dla samych młodych ludzi, ale także dla ich rodziców, tematyka związana z seksualnością jest wstydliva i krępująca. Wśród wielu rodziców istnieje również obawa, że jeśli młody człowiek będzie wiedział więcej na temat seksu, skłoni go to do „wypróbowania” tej wiedzy. Jednak dokonany przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) raport z 35 badań na temat prowadzenia edukacji seksualnej wśród młodzieży wykazał, że jest wprost przeciwnie – przekazywanie tego rodzaju informacji wręcz opóźnia lub zmniejsza aktywność seksualną młodzieży [1].

Adres do korespondencji: Paulina Jabłońska, Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu, ul. Gorceńska 23, 34-440 Kluszkowce, Polska
E-mail: paulina.jablonska@poczta.onet.pl

Nadesłano: 21 lutego 2018; zaakceptowano do druku: 25 maja 2018

Tabela 1. Źródła informacji w zakresie edukacji seksualnej w grupach kobiet

Źródło informacji	Uczelnie				Test równości frakcji
	PPWSZ (n = 416)		ŚUM (n = 353)		
	Liczebność	Odpowiedzi w %	Liczebność	Odpowiedzi w %	
Mass media (Internet, telewizja, prasa, radio)	219	52,64	160	45,33	p = 0,04
Książki	53	12,74	83	23,58	p = 0,00009
Koleżanki	53	12,74	59	16,71	NS (p = 0,12)
Lekarz	48	11,54	37	10,48	NS (p = 0,64)
Rodzice	44	10,58	40	11,33	NS (p = 0,74)
Szkoła (np. lekcje wychowania do życia w rodzinie)	109	26,20	65	18,41	p = 0,01
Nie czerpie/nie czerpałam informacji z zakresu edukacji seksualnej	33	7,93	16	4,53	NS (p = 0,06)

Średni wiek przekazywania pierwszych informacji z zakresu seksualności wynosi 13,9 lat. Jest to przeciętny wiek, biorąc pod uwagę wszystkie kraje na świecie [8].

W badaniu przeprowadzonym wśród 400 łódzkich kobiet (średni wiek respondentek wynosił 32 lata), do których skierowano pytanie „kto poza szkołą powinien zajmować się edukacją seksualną?”, 89,2% z nich odpowiedziało, że powinni to być rodzice, 77,7% wskazało lekarza, a dopiero 36,3% i 10,3% odpowiedzi dotyczyło odpowiednio mediów i przyjaciół nastolatków [9].

Inne badanie zrealizowane na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej przez Instytut Badań Edukacyjnych (2015) na reprezentatywnej próbie 1246 osiemnastolatków pokazało, że źródła, z których młodzi ludzie czerpali informacje o seksualności to najczęściej ich rówieśnicy i przyjaciele (56%), następnie członkowie rodziny (39%) oraz szkoła i nauczyciele WDŻ (38%) [10].

CEL PRACY

Nadrzędnym celem pracy była ocena wiedzy studentów wybranych uczelni w zakresie seksualności, a także analiza źródeł pozyskiwania tej wiedzy i poznanie oczekiwań w tym zakresie.

MATERIAŁ I METODY

Badaniem o charakterze kohortowym objęto losowo populację studentów kierunków medycznych (pielęgniarstwo, położnictwo, fizjoterapia, ratownictwo medyczne, kosmologia) dwóch uczelni: Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej (PPWSZ) w Nowym Targu oraz Śląskiego Uniwersytetu Medycznego (ŚUM) w Katowicach. Badanie przeprowadzono w okresie od października 2014 roku do stycznia 2016 roku.

Wszystkie osoby wyraziły świadomą zgodę na udział w nim. Do badania zakwalifikowano 532 studentów PPWSZ w Nowym Targu oraz 479 studentów ŚUM w Katowicach – łącznie 1011 studentów. Wśród nich było 783 kobiet i 218 mężczyzn, co istotnie odzwierciedla strukturę osób studiujących na ww. kierunkach w obu uczelniach.

Badanie zostało przeprowadzone metodą sondażu diagnostycznego z wykorzystaniem techniki ankietowej. Wcześniej uzyskano zgodę władz obu uczelni na jego przeprowadzenie. Badanie zostało pozytywnie zaopiniowane przez Komisję

Bioetyczną Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach.

Autorski kwestionariusz zawierał przede wszystkim pytania z zakresu edukacji seksualnej: o źródła informacji z zakresu seksualności, wiek, w którym była młodzież, gdy uzyskała pierwsze informacje z tej dziedziny (czyli kiedy rozpoczęło się przekazanie wiedzy niezbędnej dla prawidłowych zachowań seksualnych) oraz ich źródła, ewentualne braki w zakresie otrzymanych informacji, a także odpowiedzialność za prowadzenie edukacji seksualnej).

Badanie miało charakter anonimowy i dobrowolny. Przed rozdaniem kwestionariuszy poinformowano badanych o celu oraz sposobie jego przeprowadzenia.

W analizie statystycznej uzyskanych wyników korzystano z programów komputerowych Excel 2007 oraz STATISTICA v.10. Wynik analizy statystycznej uznano za istotny statystycznie, jeżeli uzyskany poziom istotności *p* był mniejszy lub równy 0,05. Analizę statystyczną przeprowadzono odrębnie dla kobiet i mężczyzn z obu badanych uczelni.

WYNIKI

Badane grupy były jednorodnie pod względem wieku (kobiety: *p* = 0,10; mężczyźni: *p* = 0,60).

Wyniki uzyskane wśród kobiet: 52,64% respondentek z PPWSZ i 45,33% z ŚUM wskazało, że głównym źródłem wiedzy z zakresu seksualności były dla nich środki masowego przekazu (tabela 1).

Ankietowani mężczyźni również najczęściej wskazywali mass media jako główne źródło informacji w zakresie edukacji seksualnej (PPWSZ – 71,96%; ŚUM – 62,28%). Najrzadziej mężczyźni z PPWSZ wskazywali na lekarza (6,54%), natomiast studenci z ŚUM – na rodziców (4,39%). Nie uzyskano znamienności statystycznej dla poszczególnych źródeł informacji w grupie mężczyzn z PPWSZ i ŚUM.

Wykorzystując test *U* Manna-Whitney'a, wykazano, że średni wiek uzyskania pierwszych informacji z zakresu seksualności dla badanych kobiet studiujących w PPWSZ w Nowym Targu wynosił 14,5 +/- 2,1 lat, a dla kobiet studiujących w ŚUM w Katowicach – 13,2 +/- 2,4 lat, natomiast średni wiek dla mężczyzn studiujących w PPWSZ wynosił 13,8 +/- 2,2 lat, a dla mężczyzn studiujących w ŚUM – 12,4 +/- 2,4 lat. Zarówno kobiety, jak i mężczyźni z ŚUM istotnie statystycznie wcześniej uzyskali te informacje niż kobiety i mężczyźni z PPWSZ (odpowiednio: *p* < 0,000001; *p* = 0,00005) (tabela 2).

Tabela 2. Wiek przekazania pierwszych informacji z zakresu seksualności [w latach] wśród kobiet i mężczyzn

Parametr statystyczny	Kobiety		Mężczyźni	
	Uczelnie		Uczelnie	
	PPWSZ	ŚUM	PPWSZ	ŚUM
Liczebność	338	284	80	78
Średnia	14,5	13,2	13,8	12,4
Odchylenie standardowe	2,1	2,4	2,2	2,4
Mediana	15,0	13,0	14,0	12,5
5 percentyl	11,0	10,0	10,0	8,0
95 percentyl	18,0	16,0	16,0	16,0
Test U Manna-Whitney'a (porównanie grup)	$p < 0,000001$		$p = 0,00005$	

Wykorzystując test równości frakcji, wykazano natomiast, że w grupie kobiet z PPWSZ biorących udział w badaniu pierwsza edukacja seksualna została przeprowadzona przez nauczyciela (50,59%), a u studentek z ŚUM – przez rodziców (45,26%). Stwierdzono, że studentki z Podhala znacząco częściej otrzymały pierwszą edukację seksualną od nauczyciela niż studentki ŚUM ($p = 0,002$). Nie wykazano różnic statystycznej pomiędzy pozostałymi odpowiedziami udzielonymi przez studentki obu uczelni.

Analogicznej oceny dokonano w grupach mężczyzn, przy czym nie wykazano istotności statystycznej w tym aspekcie pomiędzy odpowiedziami udzielonymi przez studentów PPWSZ i ŚUM. Mężczyźni obu uczelni najczęściej deklaruowali, że pierwszą edukację seksualną otrzymali od rodziców (PPWSZ: 38,46%; ŚUM: 39,73%), a najrzadziej od

lekarza (PPWSZ: 2,56%; ŚUM: 1,37%) lub czerpali ją z książek (PPWSZ: 2,56%; ŚUM: 1,37%).

Badane respondentki, które wskazywały na braki w zakresie edukacji seksualnej, wymieniały różne ich obszary. Respondentki PPWSZ najczęściej twierdziły, że otrzymały niewystarczające informacje z zakresu cyklu płodności kobiety (34,34%), a studentki ŚUM – satysfakcji i przyjemności płynącej ze współżycia seksualnego (40,17%).

Analogicznej oceny dokonano w stosunku do mężczyzn. I tak studenci PPWSZ deklaruowali, że ogólnie otrzymane informacje były niewystarczające (38,46%), a studenci ŚUM wymieniali aspekty zapobiegania STI (infekcje przenoszone drogą płciową, Sexually Transmitted Infections) (47,22%) oraz cykle płodności kobiety (47,22%). Zarówno w grupach kobiet, jak i mężczyzn różnice te nie zyskały miana istotności statystycznej.

Ważnym aspektem przeprowadzonego badania było uzyskanie odpowiedzi na pytanie „kto zdaniem ankietowanych powinien odpowiadać za edukację seksualną?”. We wszystkich czterech badanych podgrupach ankietowani najczęściej wskazywali, że powinni to być rodzice.

Ponadto wykazano, że studentki PPWSZ w Nowym Targu istotnie statystycznie częściej wskazywały na nauczyciela niż studentki ŚUM ($p = 0,003$), zaś ankietowane z ŚUM znacząco częściej wskazywały na pielęgniarkę/położną niż studentki z Podhala ($p = 0,000001$). W grupach mężczyzn studenci ŚUM istotnie statystycznie częściej odpowiadali, że powinna to być osoba wykwalifikowana, doświadczona i specjalnie do tego przygotowana (nie wskazując konkretnie osoby, ale wymieniając pożądane u niej cechy) niż studenci z PPWSZ ($p = 0,03$) (tabela 3, 4).

Tabela 3. Prowadzenie edukacji seksualnej w opinii kobiet

Osoba prowadząca edukację seksualną	Uczelnie				Test równości frakcji
	PPWSZ (n = 394)		ŚUM (n = 337)		
	Liczebność	Odpowiedzi w %	Liczebność	Odpowiedzi w %	
Nauczyciele	229	58,12	159	47,18	$p = 0,003$
Rodzice	303	76,90	244	72,40	NS ($p = 0,16$)
Psycholog, seksuolog	7	1,78	6	1,78	NS ($p = 0,99$)
Lekarz	25	6,35	31	9,20	NS ($p = 0,15$)
Osoby wykwalifikowane, doświadczone, specjalnie do tego przygotowane	10	2,54	12	3,56	NS ($p = 0,42$)
Sama młodzież, korzystając np. z Internetu, książek	2	0,51	4	1,19	NS ($p = 0,31$)
Pielęgniarki/położne	7	1,78	35	10,39	$p = 0,000001$
Nie wiem, nie mam zdania	3	0,76	1	0,30	NS ($p = 0,40$)

Tabela 4. Prowadzenie edukacji seksualnej w opinii mężczyzn

Osoba prowadząca edukację seksualną	Uczelnie				Test równości frakcji
	PPWSZ (n = 95)		ŚUM (n = 101)		
	Liczebność	Odpowiedzi w %	Liczebność	Odpowiedzi w %	
Nauczyciele	42	44,21	43	42,57	NS ($p = 0,82$)
Rodzice	62	65,26	71	70,30	NS ($p = 0,45$)
Psycholog, seksuolog	4	4,21	4	3,96	NS ($p = 0,93$)
Lekarz	5	5,26	6	5,94	NS ($p = 0,84$)
Sama młodzież, korzystając np. z Internetu, książek	3	3,16	2	1,98	NS ($p = 0,60$)
Osoby wykwalifikowane, doświadczone, specjalnie do tego przygotowane	0	0	5	4,95	$p = 0,03$
Nie wiem, nie mam zdania	1	1,05	3	2,97	NS ($p = 0,34$)

DYSKUSJA

Z analizy dostępnej literatury wynika, że niezależnie od płci i wieku widoczne są znaczne braki w edukacji seksualnej młodzieży [11, 12]. Istotnym, jak również kontrowersyjnym aspektem jest udział rodziców w edukacji seksualnej młodzieży oraz oczekiwania młodych osób w tym względzie [13, 14]. W efekcie pomijania tematu seksualności w rodzinnych domach młodzież zauważa brak dobrego przygotowania do relacji seksualnych [15].

W badaniach własnych źródła wiedzy z zakresu edukacji seksualnej były zróżnicowane w badanych grupach. Najczęściej odpowiedzi to: mass media, rówieśnicy, nauczyciele, książki (co prawdopodobnie związane jest z kierunkiem studiów), znacznie rzadziej natomiast wskazywano na rodziców. Jednak zapytani, kto dostarczył im pierwszych informacji z zakresu seksualności, respondenci wskazywali najczęściej właśnie ich. Najciekawszy jest fakt, iż respondenci uważają, że za edukację seksualną odpowiadają przede wszystkim rodzice, a na drugim miejscu nauczyciele. Jednoznacznie pokazuje to oczekiwania młodych ludzi w zakresie źródła edukacji seksualnej.

Obecnie jedno z podstawowych źródeł informacji z zakresu seksualności stanowią mass media, a przede wszystkim Internet [12–19]. Ten ostatni jako forma samokształcenia oprócz zapewnienia anonimowości posiada wiele innych zalet, takich jak niskie koszty czy brak dyskryminacji, a co więcej, najczęściej nie wymaga mobilności i jest łatwo dostępny [20]. Ale Internet to również źródło nierzetelnych, a nawet nieprawdziwych informacji, które mogą prowadzić do podejmowania błędnych decyzji [21]. Z badań niektórych autorów wynika, że Internet znacznie częściej stanowi główne źródło informacji dla mężczyzn niż dla kobiet [14, 22, 23]. Uzyskane przez autorów wyniki korelują z wynikami badań własnych.

Dla kobiet natomiast to lekarze oraz pielęgniarki stanowią główne źródło informacji, szczególnie w aspekcie antykoncepcji. Jak wynika z tych badań, czerpanie wiedzy od lekarzy bądź pielęgniarek wiązało się z otrzymaniem wiedzy znacznie bardziej rzetelnej w porównaniu do innych źródeł [22].

Biorąc pod uwagę aspekty szeroko pojętej edukacji seksualnej, należy pamiętać, że sama wiedza nie jest gwarancją bezpiecznego i satysfakcjonującego życia seksualnego. Wyniki badań wielu autorów potwierdzają, że skuteczna edukacja seksualna ma pozytywny wpływ na kształtowanie mądrych i odpowiedzialnych postaw u młodzieży w odniesieniu do seksualności.

WNIOSKI

1. Pierwsze informacje z zakresu seksualności najczęściej przekazywali studentom rodzice, jednak podstawowe źródło wiedzy w tym zakresie stanowiły dla nich środki masowego przekazu.
2. Studenci obu uczelni wskazywali na braki w zakresie wiedzy obejmującej różne aspekty seksualności.
3. Młodzi dorośli ze Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach wcześniej otrzymali edukację seksualną niż studenci Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Targu.
4. Studenci z obu uczelni oczekują większego zaangażowania rodziców w edukację seksualną.

PIŚMIENNICTWO

1. Defining sexual health. Report of a technical consultation on sexual health, WHO, 28–31 January 2002, Geneva, s. 10.
2. UNESCO. http://data.unaids.org/pub/ExternalDocument/2009/20091210_international_guidance_sexuality_education_vol_2_en.pdf. s.2 (dostęp: 1.03.2017).
3. World Health Organization, BZgA. Standards for Sexuality Education In Europe. Federal Centre for Health Education, BZgA: Cologne; 2010.
4. Grupa Edukatorów Seksualnych przy Federacji na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny Ponton. Sprawdzian (z) WdŻ, czyli jak wygląda edukacja seksualna nn w polskich szkołach? Raport z badań. Warszawa; 2014.
5. Glińska N. Własne ciało – operatywność praw seksualnych i reprodukcyjnych w Polsce. *Folia Juridica Universitatis Wratislaviensis*. 2016; 5 (2): 35–52.
6. Izdebski Z, Wąż K. Edukacja seksualna. Potrzeba, oczekiwania społeczne, realizacja. *Edukacja Studia Badania Innowacje* 2011; 1: 47–60.
7. The Face of Global Sex 2010. They won't know unless we tell them. Durex network2010.URL:http://www.amorix.ch/fileadmin/media/amorix.ch/Grundlagen/The_Face_of_Global_Sex_2010_01.pdf (dostęp: 22.01.2018).
8. O wychowaniu seksualnym młodzieży. CBOS; sierpień 2007: 2.
9. Bulkowski K, Federowicz M, Grajkowski W, i wsp. Opinie i oczekiwania młodych dorosłych (osiemnastolatków) oraz rodziców dzieci w wieku szkolnym wobec edukacji dotyczącej rozwoju psychoseksualnego i seksualności. Raport z badań. Instytut Badań Edukacyjnych: Warszawa; 2015.
10. Marcinkowska U, Joško J, Kosmalka A. Życie seksualne nastolatków wyrażone w opiniach nastoletnich twórców opowiadań internetowych. *Prob Hig Epidemiol*. 2011; 92 (4): 770–773.
11. Religioni M, Dykowska G. Wpływ edukacji seksualnej i innych determinantów na zachowania seksualne młodzieży w wieku licealnym. *Pol Prz Nauk Zd*. 2011; 1(26): 81–86.
12. Zdrojewicz Z, Idzior A, Rząsa A, Kocjan O, Izydorczyk P. Seksualność studentek wrocławskich uczelni – po 10 latach. *Seksuol Pol*. 2013; 11(2): 41–47.
13. Jedynak I, Rawińska M. Seksualność nastolatków – wybrane zagadnienia. Badania własne przeprowadzone w szkołach gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. *Przeg Seks*. 2013; 35: 17–25.
14. Rada C. Sexual behaviour and sexual and reproductive health education: a cross-sectional study in Romania. *Reproductive Health*. 2014; 11(48): 1–16.
15. Zdrojewicz Z, Belowska-Bień K, Nocoń J, Rekosz E, Piotrowska D, Szutkowska M. Badanie seksualności studentów wrocławskich uczelni. *Seksuol Pol*. 2005; 3(2): 37–42.
16. Droszdzol A, Piela B, Zdun D, Nowosielski K, Klimanek M, Skrzypulec V. Seksualność młodych dorosłych województwa śląskiego. *Gin Prakt*. 2005; 83(2): 32–39.
17. Kościółek A, Cuber T, Girzelska J. Zachowania seksualne wśród młodzieży ponadgimnazjalnej a system moralności seksualnej. *Zdr Publ*. 2011; 121(1): 16–21.
18. Papaharitou S, Nakopoulou E, Moraitou M, Tsimtsiou Z, Konstantinidou E, Hatzichristou D. Exploring Sexual Attitudes of Students in Health Professions. *J Sex Med*. 2008; 5: 1308–1316.
19. Li CP. A tentative discussion of the limitations of health information on the internet in Taiwan. *Asian J Health Inform Sci*. 2007; 2(1–4): 103–115.
20. Minichiello V, Rahman S, Dune T, Scott J, Dowsett G. E-health: potential benefits and challenges in providing and accessing sexual health services. *BMC Public Health*. 2013; 13: 790.
21. Khurana A, Bleakley A. Young adults' sources of contraceptive information: variations based on demographic characteristics and sexual risk behaviors. *Contraception*. 2015; 91: 157–163.
22. Kremska A, Kraśnianin E, Kołodziej B, Wróbel R, Majdan M. Wiedza młodzieży powiatu lubaczowskiego na temat dojrzewania płciowego. *Med Og Nauki Zdr* 2015; 21(3): 317–321.
23. Oliveira-Campos M, Lavocart Nunes M, de Carvalho Madeira F. Sexual behavior among Brazilian adolescents. National Adolescent School-based Health Survey (PeNSE 2012). *Rev Bras Epidemiol*. 2014; 17(1): 116–130.

Students from both universities pointed out the lack of knowledge on different aspects of sexuality

■ Abstract

Background. Sexuality is one of the basic aspects of human life. Sexual education is a significant factor that shapes the attitude towards human sexuality. Such education should continue throughout the life of an individual and be widely available. The primary objective of this study was the assessment of knowledge about sexuality among the students from chosen universities, as well as analyzing the sources of this knowledge and recognizing their expectations.

Material and methods. The research encompassed population of students ages 18 to 25 from medical fields of study (nursing, obstetrics, physical therapy, paramedics, cosmetology) at Podhale State College of Applied Sciences in Nowy Targ and Medical University of Silesia in Katowice. A total of 1011 students were qualified for the study. A self-developed questionnaire was used as the research tool.

Results. The main sources of information about sexuality for the studied subjects were mass media. The information received in the field of sexual education was rather sufficient according to both groups, the respondents from Podhale State College of Applied Sciences in Nowy Targ and Medical University of Silesia in Katowice. In their opinion, it is the parents, who should be mostly responsible for educating young people about sexuality.

Conclusions. Most students heard about sexuality from their parents, however it was media that served as their primary source of knowledge. The sources of students' knowledge about sexuality and their evaluation, as well as their expectations in this area. Young adults from Medical University of Silesia in Katowice get sexual education earlier. Students from both schools expect parents to be more involved in sexual education.

■ Key words

sexual education, students of medical professions, sexuality